

Aqüeducte de les Ferreres o de Tarraco

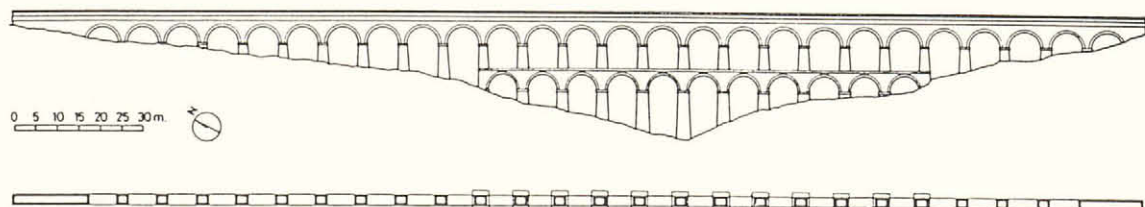
Denominació:
**Aqüeducte de les Ferreres
o de Tarraco**

Paratge:
**Àrea de descans de l'autopista
A-7**

Terme municipal:
Tarragona

Comarca:
el Tarragonès

Estil:
Romà

L'aqüeducte de Tarraco, que s'aixeca a 3 km del centre de Tarragona, és conegut actualment com l'aqüeducte de les Ferreres o Pont del Diable.

L'obra consta de dos nivells d'arcades: 11 arcades al nivell inferior i 25 al superior. L'alçada màxima en coronació és de 26 m i la llargada total, 200 m. Els arcs són tots de la mateixa llum, 5,90 m, amb irregularitats de + 15 cms, que correspon a les mides de 20 peus romans. La distància entre els eixos en piles és de 7,95 m corresponent a 26 peus romans. L'obra està construïda amb pedra en sec.

Un aqüeducte, aplicant el terme de forma estricta d'obra sobre arcades (arcuationibus), és una creació específica dels enginyers romans i tenia per finalitat l'abastament d'aigua a les ciutats que havien esgotat els recursos naturals d'aigua de pluja o de fonts i pous.

La presència dels romans al Camp de Tarragona fou conseqüència de la Segona Guerra Púnica, ja que per contrarrestar l'ofensiva d'Anníbal, Roma decidí d'intervenir a Ibèria i, sota el comandament de Gneu Escipió, desembarcaren tropes a Empúries. Als romans, per dur amb èxit aquesta invasió, els calia una base d'operacions més al

sud, la qual, alhora que fos fàcil d'ocupar, mantenir i defensar, resultés una terminal de camins i un lloc de refugi i descans. Per totes aquestes raons, escolliren el tossal on es trobava emplaçat el poblat indígena de Tàrakon.

A la primera època de la ciutat, es va aixecar una muralla de defensa de tipus ciclòpia. D'aquesta primera època és l'antic aqüeducte sobre el Gaià, al Pont d'Armentera, que hom relaciona amb la primitiva captació d'aigua per a Tarraco.

L'aqüeducte de dos nivells és la superposició de dos o més ponts d'arcs. La superposició de nivells la van començar a fer fora de Roma, en províncies allunyades de la capital, com Hispania i Gàlia, on tenim quasi simultàniament Tarraco i Pont du Gard, ambdues obres d'August, que són els primers coneguts. Pont du Gard consta de tres fileres d'arcades. Com que és més lògic pensar que van començar amb duplicació, tot ens permet de suposar que l'aqüeducte de Tarraco podria ésser el primer d'Europa.

En aquests aqüeductes podem apreciar la persistència en la utilització de pedra en sec, quan a Roma havien adoptat molts anys enrera la utilització del maó.

L'aqüeducte de Tarraco va ser el primer dels construïts a Espanya per August, i hi varen adoptar proporcions que es conserven en altres aqüeductes més coneguts, com els de Segòvia, Mèrida, Almuñécar, etc.

